

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 253/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, Námestie SNP 29, Zvolen, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 60 Cpr 12/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 13. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 60 Cpr 12/2020. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu, aby konal bez zbytočných prietahov, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie a trovy právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 17. apríla 2020 na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáha určenia pracovného úrazu a určenia miery zodpovednosti spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaný“), ako zamestnávateľa za škodu vzniknutú pracovným úrazom. Vec bola pridelená sudkyňi [REDAKOVANÉ].

3. Výzvou z 30. júna 2020 okresný súd vyzval sťažovateľa na doloženie označeného dôkazu v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo 12. novembra 2020 doručené uznesenie okresného súdu č. k. 60 Cpr 12/2020-87 z 27. októbra 2020, ktorým vyzval sťažovateľa, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Napokon 7. decembra 2021 bolo právnomu zástupcovi sťažovateľa doručené uznesenie okresného súdu č. k. 60 Cpr 12/2020-111

z 15. novembra 2021, podľa ktorého bola zákonná sudkyňa vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sťažovateľa z dôvodu, že písomným podaním z 9. novembra 2021 namietala svoju zaujatosť, ktorú zdôvodnila skutočnosťou, že v predmetnej veci právnym zástupcom žalovaného je Advokátska kancelária [REDAKOVANÉ], prostredníctvom ktorej v minulosti ako spoločník, konateľ a advokát poskytovala právne služby.

4. Právny zástupca sťažovateľa podal 13. decembra 2021 predsedovi súdu sťažnosť proti porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania zákonnou sudkyňou a proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v napadnutom konaní, pretože zákonná sudkyňa najmenej od konca mesiaca september 2020 mala vedomosť o tom, kto je právnym zástupcom žalovaného, avšak svoju zaujatosť namietala až podaním z 9. novembra 2021, teda s odstupom takmer 14 mesiacov, teda nekonala vo veci viac ako 14 mesiacov, čo je s prihliadnutím na predmet sporu neospravedliteľné.

5. Predseda okresného súdu v liste č. k. Spr 505/2021 z 20. januára 2022 vyhodnotil sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní ako dôvodnú.

6. Podľa názoru sťažovateľa k ničím neodôvodneným prietahom v konaní a nečinnosti okresného súdu došlo nielen v období od pridelenia veci zastupujúcemu sudcovi (25. januára 2021) do opätovného pridelenia veci pôvodnej sudkyňi (4. novembra 2021), keď, ako to aj predseda okresného súdu potvrdil, nebol vykonaný žiaden úkon, ale aj po tomto dátume, keď vo veci nebol vykonaný žiaden úkon, ktorý by smeroval k prejednaniu a rozhodnutiu veci, teda obdobie nečinnosti a prietahov súdu trvalo ku dňu podania tejto sťažnosti viac ako 16 mesiacov.

7. Samotnú vec nemožno podľa názoru sťažovateľa považovať za skutkovo, resp. právne zložitú a náročnú na rozhodnutie, tak ako nemožno ani tvrdiť, že by to bol sťažovateľ, ktorý by prispel k spomaleniu konania pred súdom alebo iným okolnostiam v príčinnej súvislosti s jeho konaním.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v namietanom porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý je podľa názoru sťažovateľa dlhodobo nečinný.

9. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

10. Zároveň z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd už viackrát vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie uvedeného základného práva môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. I. ÚS 103/2016).

11. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 17. apríla 2020 na okresnom súde proti žalovanému žalobu o určenie pracovného úrazu a určenie miery zodpovednosti. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 21. septembra 2020, následne uznesením z 12. novembra 2020 bol sťažovateľ vyzvaný, aby sa vyjadril k stanovisku žalovaného, čo urobil 24. novembra 2020. Uznesenie okresného súdu č. k. 60 Cpr 12/2020 z 15. novembra 2021, ktorým bolo rozhodnuté o vylúčení zákonnej sudkyne na základe ňou namietanej zaujatosti, bolo sťažovateľovi doručené až 7. decembra 2021. Na uvedenú situáciu reagoval sťažovateľ podaním sťažnosti na prietáhy v napadnutom konaní adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorá bola v odpovedi z 20. januára 2022 vyhodnotená ako dôvodná v časti namietaných prietáhov v konaní. Pokiaľ sťažovateľ namietal oneskorené namietanie zaujatosti zákonnou sudkyňou (14 mesiacov od okamihu, keď sa mohla o dôvodoch zaujatosti dozvedieť), predseda okresného súdu sťažovateľovi ozrejmil, že zákonná sudkyňa bola od 1. januára 2021 do 31. októbra 2021 dočasne pridelená na Krajskom súde v Bratislave a svoju zaujatosť namietala bezodkladne po vrátení spisu okresnému súdu podaním z 9. novembra 2021, o čom bolo rozhodnuté 15. novembra 2021.

12. Napriek tomu, že v postupe okresného súdu možno identifikovať nečinnosť okresného súdu počas roka 2021, ústavný súd nepovažuje vzhľadom na už uvedené východiská za optimálnu námietku sťažovateľa smerujúcu proti nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní, ktorú nevyhodnotil ako skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné dospieť k záveru o nečinnosti okresného súdu v takej ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv.

13. Pri svojom rozhodovaní ústavný súd zohľadnil aj skutočnosť, že sťažovateľ ústavnú sťažnosť podal 13. apríla 2022, teda menej ako tri mesiace po doručení odpovede predsedu okresného súdu, v ktorej vyhodnotil sťažnosť sťažovateľa ako dôvodnú a oznámil mu, že bude jeho právnu vec sledovať. Podľa ústavného súdu v takomto prípade bolo namieste poskytnúť okresnému súdu primeraný čas na zjednanie nápravy.

14. V súvislosti s vyhodnotením sťažnosti na prietáhy adresovanej predsedovi okresného súdu ako dôvodnej treba tiež poukázať na to, že ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre uviedol, že skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietáhy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie [§ 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], pretože ústavný súd, pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry, považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09, I. ÚS 68/2020). Účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený

porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 344/2018). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že rešpektuje judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (Ištván, Ištvánová proti Slovenskej republike, rozsudok ESLP z 12. 6. 2012, s'ťažnosť č. 30189/07, ods. 76; podobne ods. 73 rozhodnutia ESLP z 12. 6. 2012 vo veci Komanický (č. 6) proti Slovenskej republike, s'ťažnosť č. 40437/07)] a zdôrazňuje, že neposudzoval využitie s'ťažnosti podanej predsedovi súdu na priet'ahy v konaní ako podmienku prípustnosti ústavnej s'ťažnosti, avšak efektívnosť tohto prostriedku nápravy nebolo vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu ešte možné posúdiť vzhľadom na krátkosť času.

15. Ústavný súd však zároveň pripomína, že ďalšia prípadná nečinnosť okresného súdu alebo prípadná jeho neefektívna/nesústredená činnosť by mohla založiť už inú kvalitu posudzovania zbytočných priet'ahov, čo by mohlo mať za následok opätovné vyslovenie porušenia označených práv ústavným súdom. V takom prípade by toto rozhodnutie nemalo byť prekážkou prípustnosti opätovného konania pred ústavným súdom a rozhodovania vo veci samej [§ 55 zákona písm. a) zákona o ústavnom súde].

16. Vychádzajúc z uvedeného, dospel ústavný súd k záveru, že uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch s'ťažovateľa obsiahnutých v petite jeho ústavnej s'ťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu